Pregaria.cat

Entrada

L’aliança

Per MartaF el dj., 01/08/2024 - 08:00

Enmig d'un estiu marcat per l'onada de calor, per l'augment de la temperatura del mar, pels fenòmens meteorològics extrems arreu del món i pel turisme cada cop més massiu, sabies que el 15% de la superfície urbanitzable de Catalunya es troba en zona inundable? Són dades que ens haurien de fer reflexionar sobre com gestionem el nostre territori i les mesures que cal impulsar per frenar una situació que s'ha convertit en insostenible. D'aquí, que l'Ajuntament de Barcelona hagi anunciat mesures per posar un topall a l'afluència de creuers i a la llicència de lloguers turístics. I mentre el món del capital es posa les mans al cap per les pèrdues econòmiques que això suposarà, cal aplaudir aquest pas endavant perquè aposta pel bé comú d'una ciutat sobresaturada i escanyada per la mala praxis d'avantposar l'economia a la conservació del mar i dels espais naturals, alhora que empobrida per la brutícia i la contaminació. Ara bé, vivim en un present on el negoci del turisme està per sobre de la protecció mediambiental.

Les platges actuen de barrera protectora, però amb cada temporal i amb la pujada cada cop més alarmant del nivell del mar, aquesta funció acabarà desapareixent. Notícies com aquesta ens haurien de sacsejar la consciència. I encara més, quan el nostre paradís particular es fa més petit cada dia mentre nosaltres ens ho mirem amb les ulleres de sol posades, tan opaques que no ens deixen veure que les meduses que infesten el nostre litoral no són res més que l'indicador de l'escalfament de l'aigua del mar. Però sabies que ens poden picar fins i tot després que s'hagin mort? Fa sis-cents milions d'anys que existeixen i, si bé són fascinants, també poden ser altament verinoses i, fins i tot, letals. Aquesta dualitat entre la bellesa i la mort és el llibre obert de la natura que ens hem avorrit de llegir perquè el nostre món tan frenètic ens ha submergit en una vida mecànica que ens ha fet oblidar que allà a fora tot té un significat. Perquè ara qui és capaç d'interpretar tots aquests signes que han quedat obsolets per una intel·ligència artificial que ens ha arrabassat la capacitat de pensar i d'observar-ho tot? Cada persona és un instrument de Déu al servei de la Creació. Que aquesta sigui, doncs, la nostra inspiració per no abandonar la nostra aliança amb la terra i treballar pel compromís amb l'ecologia integral.